

Omgevingsdienst West-Holland

Datum:
3 november 2015

Kenmerk:
2015022551

Contactpersonen:
M. Reinders
M.Reinders@odwh.nl
F. Bakker
F.Bakker@odwh.nl

Gemeente Leiden
Team Projectmanagement
De heer H. van Middelaar
Postbus 9100
2300PC

Zaaknummer:
2015008572

Betreft: Beoordeling rapport "Bioscience Park Leiden, Herziening milieuzonering bij het gebruik van ggo's" door RoyalHaskoningDHV en Advies bedrijven en milieuzonering in het LBSP.

Geachte heer Van Middelaar,

Hierbij ontvangt u de beoordeling van het op 25 augustus 2015 aan ons toegestuurde door RoyalHaskoningDHV (hierna: RHDHV) opgestelde rapport "Bioscience Park Leiden, Herziening milieuzonering bij het gebruik van ggo's" (25 augustus 2015, referentie: IEM R001D01, versie: 02/final). Daarnaast ontvangt u in een separate paragraaf ons advies omtrent het aspect bedrijven en zonering voor het Leiden Bio Science Park (LBSP).

1. Beoordeling onderzoek RHDHV.

Inleiding

In 2002 heeft TNO in opdracht van de gemeente Leiden een onderzoek uitgevoerd naar de risico's van het gebruik van pathogenen en genetisch gemodificeerde organismen (ggo's) door bedrijven gelegen in het Leiden Bio-Science Park (hierna: LBSP) (TNO, januari 2002, rapport PG/VGZ2002.011, Leeuwenhoek).

Op basis van dit rapport en aanvullende opmerkingen van de Universiteit Leiden (hierna: universiteit) hebben de gemeente Leiden en de toenmalige Milieudienst West-Holland besloten om een zone van 100 meter aan te houden rondom de onderzoekslaboratoria en biotechnologiebedrijven waar gewerkt wordt met ggo's. De argumenten voor de keuze van 100 meter voor gevoelige functies waren: de concentratie van onderzoeksactiviteiten, onzekerheid van de effecten van een calamiteit en de mogelijke bezorgdheid bij bewoners. De 100-meterzone gold voor woningen en andere gevoelige functies. De zones zijn vastgelegd in de vigerende bestemmingsplannen waaronder LBSP en station uit 2014.

Vanwege de wens van de gemeente om het LBSP om te vormen naar een levendige campus, waarin ook ruimte is voor woonfuncties en het feit dat het TNO rapport 13 jaar oud is, hebben de gemeente Leiden en de universiteit aan RHDHV opdracht gegeven een nieuw onderzoek uit te voeren. In dit onderzoek is nagegaan of er nieuwe ontwikkelingen en inzichten zijn die aanleiding zouden kunnen geven tot een andere milieuzone rondom de onderzoekslaboratoria en biotechnologiebedrijven waar met pathogene en genetisch gemodificeerde organismen

Telefoon 071-4083100
Fax 071-4083101
www.odwh.nl

Correspondentieadres:
Postbus 159
2300 AD Leiden

Bezoekadres:
Schipholweg 128
2316 XD Leiden

wordt gewerkt.

Daarnaast wilden de gemeente Leiden en de universiteit een advies over de aan te houden milieuzone voor dergelijke instellingen en bedrijven.

Resultaten onderzoek TNO 2002

TNO gaf in de rapportage een uitgebreid overzicht van de activiteiten in de Leeuwenhoek, (inclusief de niet-biotechnologie sector), van de wet en regelgeving en wat er bekend was over incidenten in de biotechnologie sector en de effecten daarvan. De risicoperceptie werd besproken vanwege de relatie tussen risicobeleving, stress en gezondheid. Zoals bij de inleiding al is aangegeven is destijds door de gemeente Leiden en de toenmalige Milieudienst West-Holland de conclusie getrokken dat een afstand van 100 meter tussen biotechnologie laboratoria en kwetsbare objecten te rechtvaardigen was¹. Gemeente Leiden en de toenmalige milieudienst hebben zich toen laten leiden door de omstandigheid dat over incidenten en hun effecten en over risicobeleving weinig informatie beschikbaar was. De mogelijke bezorgdheid bij bewoners en onzekerheid over de effecten van een calamiteit waren voor de gemeente en toenmalige milieudienst voldoende reden om een grotere afstand aan te houden dan de richtafstand die in de VNG publicatie "Bedrijven en milieuzonering" in 2002 werd genoemd².

Onderzoeksvragen onderzoek RHDHV 2015

Met het oog op het verkrijgen van nieuwe inzichten op het gebied van risico's en risicobeleving is op verzoek van de gemeente Leiden en de universiteit in het onderzoek van RHDHV ingegaan op een aantal specifieke vragen:

- *Wetgeving:* Is er nieuwe wetgeving of zijn er nieuwe richtlijnen (nationaal of internationaal) beschikbaar waaruit een veilige afstand is af te leiden?
- *Incidenten:* In 2002 waren weinig voorbeelden bekend van situaties waar het vrijkomen van ggo's uit laboratoria tot besmettingen in de omgeving had geleid. Zijn er nu meer dergelijke voorbeelden beschikbaar en is er meer bekend over de effecten van een calamiteit?
- *Risicobeleving:* In 2002 waren geen onderzoeken beschikbaar over risicobeleving in de omgeving van laboratoria en biotechnologie-bedrijven. TNO heeft daarom met behulp van onderzoeken naar andersoortige risico's (bijvoorbeeld Schiphol, gebruik van genetisch gemodificeerde organismen in de voeding) een aantal observaties gemaakt. Zijn er anno 2015 nieuwe inzichten omtrent de risicobeleving, in het bijzonder in de omgeving van laboratoria en biotechnologie-bedrijven?

Resultaten onderzoek RHDHV 2015

Voor de beantwoording van bovenstaande vragen heeft RHDHV een bureaustudie uitgevoerd, en hebben RHDHV en de Omgevingsdienst West-Holland medewerkers van de Commissie

¹ TNO heeft geen afstanden genoemd in het rapport uit 2002. In het rapport wordt het creëren van afstand genoemd als mogelijkheid om bezorgdheid bij omwonenden weg te nemen. Dit kan een afstand in meters zijn, maar ook een psychologische afstand in de vorm van visuele afscherming om de waarneembaarheid en daarmee de risicobeleving te verminderen.

² De afstanden in de publicatie "Bedrijven en milieuzonering" zijn richtafstanden die in het algemeen voldoende zijn voor de betreffende bedrijfstypen om hinder en gevaar bij gevoelige en kwetsbare objecten te voorkomen. De variatie binnen een bedrijfstype kan groot zijn (zoals bij natuurwetenschappelijk onderzoek met in principe categorie 2 volgens VNG publicatie). In dat geval moet per situatie gekeken worden of een grotere of kleinere afstand geëigend is.

Genetische Modificatie (COGEM) en het Bureau GGO geïnterviewd. Daarnaast is een risicoanalyse in de vorm van een zogenaamd Bowtie-onderzoek uitgevoerd.

Resultaten bureaustudie en interviews

- **Wetgeving:** De regels voor ingeperkt gebruik zijn vastgelegd in het Besluit genetische gemodificeerde organismen. In 2015 is het nieuwe Besluit ggo in werking getreden. Via het nieuwe Besluit is EU-richtlijn 2009/41/EG in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. In het besluit staan geen eisen over milieuzonering. De filosofie van de wet- en regelgeving is dat de kans op vrijkomen nihil is (verwaarloosbaar risiconiveau) als aan de wet- en regelgeving wordt voldaan.
In 2009 is een nieuwe versie van de VNG-handreiking "Bedrijven en Milieuzonering" verschenen. Daarin is de richtafstand voor gevaar van (bio)chemische laboratoria verlaagd van 50 meter tot 10 meter (zie VNG handreiking bijlage 1, lijst 2, nr 14.1).
- **Incidenten:** Er zijn geen nieuwe voorbeelden over incidenten met ggo's beschikbaar. De instellingen waar de activiteiten plaatsvinden beschikken over een biologisch veiligheidsfunctionaris die toezicht houdt op de werkwijzen. Externe controle vindt plaats door de Inspectie Leefomgeving en Transport. Daarbij is de laatste jaren vooral sprake van systeemgericht toezicht, vanwege de wijze waarop instellingen werken en de weinige incidenten.
De opvatting over de verspreiding van ggo's neigt naar het standpunt dat afstand er niet toe doet. Bij de gebruikte kleine hoeveelheden zal de verspreiding ook minimaal zijn. De levensvatbaarheid van een ggo is, buiten de omhulling waarin deze zich bevindt, naar verwachting nihil, dus bij vrijkomen zijn de effecten naar verwachting zeer gering. Bij verspreiding door de lucht is het risicogebied wellicht een landelijk probleem als het organisme een verblijf in de buitenlucht overleeft. Een afstand is dan irrelevant.
- **Risicobeleving:** De meeste informatie over risicobeleving is afkomstig uit onderzoek naar ggo's in voeding. Uit de laatste Eurobarometer in 2010 blijkt dat de houding van burgers veelal terughoudend is als het gaat om gebruik van ggo's in voedsel. In algemene zin geldt dat rapportages over ongewenste effecten van ggo's voor tijdelijke onrust kunnen zorgen. Na enige tijd verstomt de discussie weer. Er blijkt geen toename in de angst voor het risico als gevolg van experimenten met ggo's.
Aandacht voor risicobeleving is wel belangrijk. Een aangename omgeving helpt mensen om te gaan met ongewenste milieueffecten en de aanwezigheid van voldoende groen tussen de kwetsbare objecten en de biotechnologie bedrijven heeft mogelijk een positief effect op eventuele risicobeleving. Risicocommunicatie is sinds 2002 een belangrijk onderdeel geworden van de communicatie van overheid richting burgers. Communicatie moet goed verzorgd zijn voordat er onrust heerst. De communicatie moet zijn toegespitst op de situatie in het LBSP. De gemeente moet laten welke maatregelen reeds zijn genomen en dat de gemeente en de hulpdiensten in deze regio (Veiligheidsregio Hollands Midden) weten hoe zij met incidenten om moeten gaan.

Resultaten Bowtie-onderzoek LBSP

De Bowtie beschrijft welke oorzaken tot het vrijkomen van organismen in de omgeving kunnen leiden en welke gevolgen dat kan hebben. De Bowtie laat ook zien welke maatregelen

genomen zijn om te voorkomen dat de organismen ontsnappen, en welke maatregelen beschikbaar zijn om na een eventuele ontsnapping verspreiding en nadelige effecten te voorkomen.

De genomen maatregelen bestaan uit fysieke en organisatorische maatregelen: het ontwerp van de laboratoriumruimte en de laboratoriumapparatuur, de uitvoering van de ventilatiesystemen, de opvang van het afvalwater en het vaste afval, de eisen die aan de medewerkers worden gesteld (incl. degenen die het onderhoud uitvoeren), de procedures die de instellingen hanteren over hoe te handelen bij calamiteiten.

De conclusie van de Bowtie-analyse is dat er een groot aantal barrières aanwezig is om het vrijkomen van organismen te voorkomen. Een aantal van die barrières volgt uit de wet- en regelgeving. Deze wet- en regelgeving is ook zo opgesteld dat de kans op het vrijkomen van organismen verwaarloosbaar is.

Conclusie onderzoek RHDHV

Het onderzoek van RHDHV concludeert dat er geen reden is om voor laboratoria waarin onderzoek wordt gedaan aan ggo's een grotere afstand te hanteren dan de in de VNG-Handreiking "Bedrijven en Milieuzonering" opgenomen afstand voor gevaar van 10 meter voor biochemische laboratoria. Deze afstand is in elk geval wenselijk voor de inzet van en voorbereiding voor hulpdiensten. De risico's (uitgedrukt in: kans x effect) van een biotechnologielaboratorium zijn verwaarloosbaar en zeker niet hoger dan van een gewoon biochemisch lab.

RHDHV merkt op dat vanuit risicoperceptie het hanteren van een afstand groter dan 10 meter de voorkeur heeft om ruimte voor een prettige groene woonomgeving te creëren. Dit betreft dan echter geen milieu- of veiligheidszone, maar een zogenaamde "leefbaarheidszone". Voor het definiëren van dergelijke zone kan worden aangesloten bij richtzones die voor andere milieuaspecten zoals bijvoorbeeld geur en geluid zijn geformuleerd. Voor specifieke bedrijven (bijvoorbeeld productie) moeten zones op maat geformuleerd worden.

RHDHV noemt in het onderzoek wel een aantal aandachtspunten die door de gemeente en/of de onderzoeksinstelling uitgewerkt moeten worden. Drie van de aandachtspunten die RHDHV noemt, hebben te maken met het verkleinen van de *kans op een incident waarbij organismen vrij kunnen komen* en drie specifieke aandachtspunten hebben te maken met *het beheersen van een incident en het effect*.

Reactie van de Omgevingsdienst op de aandachtspunten

Aan de meeste aandachtspunten die RHDHV noemt, wordt reeds aandacht besteed, een enkele moet nog geheel worden uitgewerkt.

De aandachtspunten die te maken hebben met het verkleinen van de *kans op een incident waarbij organismen vrij kunnen komen* zijn:

- Brandwerendheid;
- Aanrijdbeveiliging;
- werkinstructies voor tijdelijk werk (in en buiten ggo-gebied).

Werkinstructies voor werk in het ggo-gebied zijn in de Regeling ggo vastgesteld. De instellingen zelf geven werkinstructies aan hun werknemers, ook aan de tijdelijke. De overige aandachtspunten worden via de omgevingsvergunning geadresseerd. Volgens het *Handboek Besluit en Regeling genetisch gemodificeerde organismen milieubeheer 2013* moet het Wabo

bevoegd gezag voorschriften opnemen om de integriteit van het zogenaamde ggo-gebied te beschermen tegen bedreigingen van buitenaf. Alle vergunningen van de bedrijven waar onderzoek aan ggo's wordt gedaan, worden daarom op deze aandachtspunten gescreend door de betrokken instanties. Waar nodig wordt de vergunning aangepast. Met dit project is reeds een begin gemaakt.

RHDHV noemt in het onderzoek ook nog drie specifieke aandachtspunten die te maken met het *beheersen van een incident en het effect*. Het betreft:

- afstemming calamiteitenplan van instelling en overheid;
- aantoonbaarheid van de juiste vergunningen;
- crisiscommunicatie en voorlichting.

De Veiligheidsregio Holland Midden (VRHM) heeft recent het calamiteitenplan voor het LBSP herzien. Hierover heeft de VRHM overlegd met de vertegenwoordigers, te weten biologische veiligheidsfunctionarissen en stralingsdeskundigen, van bedrijven uit het LBSP. Tijdens de overleggen is ook de samenwerking tussen de VRHM en de bedrijven besproken, onder meer op welke wijze de VRHM de BHV-organisaties van de bedrijven in het LBSP kan benutten. Voor het LBSP heeft de VRHM de beschikking over een operationele risicokaart waarop alle bedrijven met risicovolle activiteiten zijn aangegeven. Tevens bevat deze instructies voor de hulpdiensten hoe te handelen bij een calamiteit. Relevante wijzigingen over bedrijfsactiviteiten worden door de Omgevingsdienst doorgegeven aan de VRHM, opdat de operationele risicokaart actueel blijft. Medewerkers van de VRHM, die bij een eventuele calamiteit worden ingezet, gaan regelmatig op werkbezoek in het LBSP (o.a. bij het LUMC).

Ten aanzien van de aantoonbaarheid van de juiste vergunningen wordt opgemerkt dat een overzicht van de omgevingsvergunningen beschikbaar is via de Omgevingsdienst. De Omgevingsdienst verleent namens de gemeente deze vergunningen. Vergunningen voor het uitvoeren van experimenten worden verleend door het ministerie van I&M. De Omgevingsdienst krijgt daarvan een afschrift. Behalve via deze instanties is ook via de biologisch veiligheidsfunctionaris (BVF) van de instelling een overzicht van de vergunningen beschikbaar. Dit geldt ook voor de experimenten waarvoor met een kennisgeving kan worden volstaan. Crisiscommunicatie en voorlichting is een aandachtspunt dat nog moet worden uitgewerkt. Dit kan met behulp van de suggesties uit het onderzoek van RHDHV.

Conclusie Omgevingsdienst West-Holland

Uit het onderzoek van RHDHV blijkt dat er geen reden is om voor laboratoria waarin ggo-onderzoek wordt gedaan voor het aspect gevaar een grotere afstand te hanteren dan de in de VNG-handreiking "Bedrijven en Milieuzonering" opgenomen afstand van 10 meter. In het onderzoek van RHDHV wordt een groot aantal maatregelen beschreven waardoor de kans op het vrijkomen van organismen en de kans op nadelige effecten geminimaliseerd wordt.

De aanbeveling van RHDHV om een leefbaarheidszone, groter dan 10 meter, te creëren ten behoeve van een prettige groene woonomgeving kan zonder meer worden overgenomen. Als wordt aangesloten bij richtafstanden die voor de milieuaspecten geur en geluid zijn geformuleerd zou een afstand van 30 meter aangehouden kunnen worden. Deze zone geldt dan voor de bedrijven en instellingen waar ggo-onderzoek wordt uitgevoerd. Dit komt dan overeen met een milieucategorie 2 waarbij de werkzaamheden vergelijkbaar zijn met

(bio)chemische laboratoria zoals aangegeven in bijlage 1, lijst 2, nr. 14 van de genoemde VNG-handreiking.

RHDHV noemt een aantal aandachtspunten die door de gemeente en/of de onderzoeksinstelling uitgewerkt moeten worden. Aan de meeste van deze aandachtspunten wordt al aandacht besteed. Het aandachtspunt risicocommunicatie moet nog worden uitgewerkt. Dit hoeft de wijziging van de milieuzone rond ggo-laboratoria niet in de weg te staan.

De Omgevingsdienst onderschrijft de conclusies van RHDHV en adviseert de gemeente Leiden om de milieuzonering voor laboratoria op het LBSP waarin ggo-onderzoek wordt gedaan terug te brengen van 100 naar 30 meter waarmee deze vergelijkbaar is met een bedrijfsactiviteit in milieucategorie 2 conform de VNG-Handreiking bedrijven en milieuzonering (editie 2009).

2 Advies bedrijven en milieuzonering in het LBSP

Behalve instellingen en bedrijven waar onderzoek op laboratoriumschaal wordt uitgevoerd, zijn er op het LBSP ook enkele productiebedrijven aanwezig zoals Janssen Biologics, Mentor Medical Systems, Apotex en Hal Allergy. De zone van 30 meter die wordt voorgesteld voor onderzoeksinstellingen waar met ggo's wordt gewerkt en die vergelijkbaar is met (bio)chemische laboratoria, is niet zomaar toepasbaar op productiebedrijven als Janssen Biologics en Hal Allergy. De grootte van de installaties, de aard en hoeveelheid gevaarlijke stoffen evenals de emissie van gevaarlijke stoffen van een productiebedrijf kan verschillen van die van een onderzoeksinstelling³.

Het LBSP biedt naast onderwijs- en onderzoeksinstellingen ook ruimte voor productiebedrijven en dat uitgangspunt verandert niet. De bestaande bedrijven moeten de mogelijkheid krijgen om hun bedrijfsactiviteiten uit te breiden en vestiging van nieuwe productiebedrijven moet mogelijk blijven.

De milieuzonering op het LBSP moet daarom zodanig gestalte krijgen dat tussen productiebedrijven, onderzoeks- en onderwijsinstellingen enerzijds en woonfuncties anderzijds voldoende afstand blijft bestaan. Een goede zone kan bepaald worden met behulp van de VNG-handreiking "Bedrijven en Milieuzonering" (editie 2009) en eventueel aanvullend onderzoek naar de daadwerkelijke milieuhinder. In deze VNG handreiking is per milieucategorie een minimaal gewenste afstand, de richtafstand, opgenomen. Deze richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds als uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunning vrij bouwen mogelijk is. De in de handreiking opgenomen afstanden zijn indicatief en verschillen per gebiedstype waarin de ontwikkeling zal plaatsvinden. Uitgangspunt is dat deze afstanden gemotiveerd worden toegepast.

³ Bijvoorbeeld het bedrijf Janssen Biologics. Dit bedrijf gebruikt ggo's in haar productieproces. Behalve naar de ggo's moet ook gekeken worden naar de overige installaties, emissies etc. Vervolgens kan bepaald worden welke afstand tussen het bedrijf en andere bestemmingen moet worden aangehouden. Op basis van de VNG uitgave Bedrijven en milieuzonering wordt het bedrijf ingedeeld in categorie 3.1.

Onderstaande tabel 1 geeft de richtafstanden weer voor de milieucategorieën 1 t/m 3.2.

Tabel 1 Milieuzonering conform VNG-handreiking "Bedrijven en Milieuzonering" (editie 2009)

<i>Milieucategorie</i>	<i>Richtafstand tov rustige woonomgeving in meters</i>	<i>Richtafstand tov gemengd gebied[#] in meters</i>
1	10	0
2	30	10
3.1	50	30
3.2	100	50

[#] De VNG handreiking rekent hiertoe gebieden met een matig tot sterke functiemenging (naast wonen komen functies als winkels, horeca en kleine bedrijven voor), lintbebouwing in buitengebied, gebieden langs hoofdinfrastructuur)

Uit tabel 1 blijkt dat bij categorie 3.1 bedrijven een richtafstand van 50 meter tot een rustige woonomgeving hoort. Voor de (bio) chemische laboratoria is volgens de VNG-handreiking sprake van categorie 2 met een bijbehorende richtafstand van 30 meter tot een rustige woonomgeving. Wij merken op dat de aangewezen woongebieden binnen het LBSP volgens de VNG-handreiking als een "gemengd gebied" gelabeld kunnen worden. Uit de ontwikkelingsplannen van het LBSP (Masterplan LBSP-Gorlaeus, september 2015) blijkt namelijk dat binnen deze gebieden een mengvorm met lichte bedrijvigheid en stedelijke voorzieningen gewenst is. Voor een gemengd gebied kunnen, zoals aangegeven in tabel 1, de richtafstanden met een stap worden teruggebracht.

Gezien de situatie in het LBSP en wat bekend is over de ontwikkelingsplannen binnen het LBSP, kunnen bedrijven tot en met milieucategorie 3.1 positief worden bestemd. Als de gemeente Leiden de vestiging van bedrijven wil toestaan die volgens de VNG-handreiking een grotere richtafstand hebben vanwege de te verwachten milieubelasting (geur, stof, gevaar en geluid), ofwel categorie 3.2 of hoger, is de volgende methode mogelijk.

De bedrijfscategorieën 3.2 of hoger worden niet zonder meer positief bestemd, maar het bestemmingsplan geeft de mogelijkheid om af te wijken van de beperking tot maximaal categorie 3.1. Voordat een milieukundige en planologische afweging kan worden gemaakt is nader onderzoek nodig. Ditzelfde geldt voor bedrijven die onder het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) vallen.

Wanneer de gemeente Leiden binnen het LBSP nieuwe woonfuncties toe wil staan kunnen zones worden vastgesteld gebaseerd op tabel 1. Van elke zone wordt vervolgens aangegeven welke bedrijfscategorie is toegestaan. Zoals al vermeldt, heeft de gemeente Leiden de wens om binnen het LBSP te kiezen voor woongebieden waarin ook lichte bedrijvigheid en stedelijke voorzieningen zijn toegestaan. Om die reden is een zonering op basis van een richtafstand voor "gemengd gebied" (zie tabel 1) acceptabel.

Consequentie hiervan is dat bedrijven dicht bij woningen gesitueerd kunnen worden waardoor deze in principe minder "milieuruimte" hebben. Hierdoor wordt het voor bedrijven moeilijker om bijvoorbeeld aan geluidnormen uit het Activiteitenbesluit te kunnen voldoen. De reden dat bij het uitgangspunt "gemengd gebied" voor kleinere richtafstanden wordt gekozen is dat de aangenomen wordt dat vanwege het gemengde karakter van het woongebied de

kans klein is dat bewoners klagen over milieuhinder (bijvoorbeeld geluid) afkomstig van nabij gelegen bedrijven.

Conclusie

De milieucategorie voor de laboratoria op het LBSP waarin ggo-onderzoek wordt gedaan komt overeen met categorie 2. De betreffende activiteiten zijn vergelijkbaar met activiteiten van (bio)chemische laboratoria zoals aangegeven in bijlage 1, lijst 2, nr. 14 uit de VNG-handreiking. Gelet op de wens van de gemeente Leiden om binnen het LBSP te kiezen voor woongebieden waarin ook "lichte" bedrijvigheid en stedelijke voorzieningen zijn toegestaan, is een zonering op basis van een richtafstand voor "gemengd gebied" acceptabel. Bedrijven met een milieucategorie 3.2 en hoger worden niet zonder meer positief bestemd, maar het bestemmingsplan geeft de mogelijkheid om af te wijken van de beperking tot maximaal categorie 3.1. Voordat een milieukundige en planologische afweging kan worden gemaakt is nader onderzoek nodig. Ditzelfde geldt voor bedrijven die onder het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) vallen. Onderstaande tabel 2 geeft een samenvattend overzicht van de milieuzonering binnen het LBSP.

Tabel 2: Milieuzonering LBSP

<i>Milieucategorie[#]</i>	<i>Richtafstand tov woongebied in meters</i>
1	0
2	10
3.1	30

bedrijven met milieucategorie >3.1 en/of Bevi-inrichtingen worden alleen toegestaan op basis van de resultaten van milieuonderzoek

Wilt u meer informatie? Neem dan contact op met de heer M. Reinders(071-4083225 / M.Reinders@odwh.nl) of de heer F. Bakker (071-4083236 /f.bakker@odwh.nl).

Namens het dagelijks bestuur van de Omgevingsdienst West-Holland,

Met vriendelijke groet,
mw. N.E. Mier
Hoofd afdeling Advies

Deze brief is in een geautomatiseerd systeem aangemaakt en daarom niet persoonlijk ondertekend.